

sendt dette Andragende. Det forekommer mig, at det med et mildt Ord maa betegnes som frækt, at De danske Sukkerfabrikker netop i Aar indfinder sig med et saadant Andragende til Rigsdagen. De danske Sukkerfabrikker tjente i Fjor over 8 Mill. Kr., og saa vidt jeg ved, er der al Udsigt til, at de i indeværende Aar vil tjene et lignende Beløb. De gav i Fjor deres Aktionærer 25 pCt., og til Trods for de Udvidelser af Aktiekapitalen, der er foretagne i Aarets Løb, vil de sikkert kunne betale en Snes Procent i Aar, hvilket med den samme Aktiekapital som i Fjor ogsaa vilde være en 25 pCt. Naar et saadant Foretagende kommer til Rigsdagen og ønsker Takstnedsættelser paa Statsbanerne, forekommer det mig ikke, der er nogen stor Grund til at imødekomme det. Den ærede Ordfører holdt for et Par Aar siden her i Rigsdagen en større Tale om De danske Sukkerfabrikker og ankede ved den Lejlighed over den store Toldbeskyttelse, de havde, idet han henviste til deres store Udbytte, og jeg kan fuldstændig slutte mig til, hvad han ved den Lejlighed udtalte. Men saa undrer det mig, at den ærede Ordfører i Forgaars kunde staa her i Tinget og sige, at han fandt det rimeligt og billigt at foretage en saadan Nedsættelse af Taksterne som den, der her er Tale om. Det forekommer mig, at den ærede Ordfører i saa Henseende har det som hin Paulus, om hvem det hedder, at Aanden var redbon, men Kødet var skrøbeligt. Ved særlige Lejligheder kan den ærede Ordfører nok sige sin alvorlige Mening om Sukkerfabrikkerne; men naar det kommer til Stykket og der foreligger et praktisk Andragende for Finansudvalget, finder han det alligevel rimeligt og billigt at imødekomme det. Jeg tror nu ikke, hans Vælgere i Horsens Landkreds vil sætte saa uhyre megen Pris paa hans Stilling i saa Henseende. Sagen er den, at De danske Sukkerfabrikker har en Toldbeskyttelse, som uden Overdrivelse kan siges at være paa 3—4 Millioner. Det maa den danske Befolkning altsaa bløde til denne Industri hvert eneste Aar, og under disse Forhold synes jeg ikke, at man ogsaa skulde begunstige dem, naar Talen er om Fragttakster. Andre Mennesker kan jo ikke faa Nedsættelse i disse. Ved Juletid traf jeg saaledes en ung Havnearbejder, hvis gamle Moder bor mellem Fredericia og Vejle. Denne unge Mand vilde meget gerne hjem og besøge hende i Julen, fordi hun er en gammel Kone, der bor ude paa Landet og er enke, og ingen kommer og ser til hende. Men han

har Kone og to Børn, og det er en stor Kapital for ham at rejse derover, efter at Taksterne er satte saadan i Vejret. Derfor maatte han opgive det, og den gamle Kone maatte holde Jul for sig selv ude paa Marken mellem Vejle og Fredericia. Der bliver ingen Nedsættelse for de smaa, og derfor synes det mig urimeligt at gaa til Takstnedsættelser for et Selskab, der i Forvejen er saaledes begunstiget ud over alle Grænser, som Sukkerfabrikkerne er.

R. Andersen: Paa Udvalgets Liste under Nr. 65, Betænkningen Nr. 78, er der af Ministeren foreslaaet og af Finansudvalget tiltraadt en Bevilling paa 12,250 Kr. til Udbedring og Udvidelse af Agersø Baadehavn. Dette er en Bevilling, som er i høj Grad tiltrængt, og som jeg gerne vil bringe en Tak for. Den har været tiltrængt allerede længe, og der har flere Gange været ansøgt om Støtte dertil, uden at det er lykkedes at faa den, og da en Udvidelse og Udbedring som den, her er Tale om, overstiger Øens Beboeres Kræfter, har man maattet hjælpe sig, som man har kunnet, saa længe det nogenlunde var gør ligt. Nu er det imidlertid naaet dertil, at noget maa der gøres; Beboerne kan ikke længere klare sig med den nuværende Baadehavn, og derfor er det i høj Grad velkomment, at Bevillingen er foreslaaet i Aar. Som alle let kan forstaa, er en ordentlig, en nogenlunde god Havn en Livsbetingelse for Beboerne paa en lille Ø som Agersø, hvor den overvejende Del af Befolkningen enten helt eller delvis lever af Fiskeri, og da Havnen er i en saa slet Forfatning, vilde det være meget ødelæggende for Øen, om man ikke kunde faa den forbedret. Derfor vil jeg, som sagt, takke den højtærede Minister for dette Ændringsforslag og takke Finansudvalget, fordi det har tiltraadt det. Jeg haaber, det høje Ting vil stille sig lige saa velvilligt som Finansudvalget og Ministeren og tiltræde den foreslaaede Bevilling.

Laursen: Jeg vil gerne bede om Lov til at sige et Par Ord angaaende det Samarraad, som har været imellem Finansudvalget og den højtærede Minister for offentlige Arbejder angaaende den projekterede elektriske Bane mellem Aarhus og Randers. Jeg vil først sige Tak for de velvillige Ord, der har lydt fra de forskellige ærede Ordførere, som har udtalt sig om, at denne Bane faar en saadan Koncession, at den kunde komme ud over det døde Punkt. Denne Tak vil jeg ogsaa gerne